

Fikk Trygg bruk-pris

Medietilsynets Trygg bruk-pris er tildelt Elisabeth Staksrud for hennes tiårige innsats for barns trygghet på internett og i sosiale medier. Prisen – 25.000 kroner og et diplom – ble tildelt Staksrud lørdag.

«Staksrud har gjennom sitt arbeid vært med på å løfte fram en forståelse av barn som aktive, utforskende mediebrukere – ikke passive ofre. Dette har bidratt til et større søkelys på barns egen rolle og ansvar som digitale brukere og borgere. Hennes arbeid har vært viktig for å trygge barns mediebruk både i Norge og i EU», heter det i juryens begrunnelse.

NTB

Allen avviser anklager

Filmregissøren Woody Allen avviste før helga sin adoptivdatters anklager om at han misbrakte henne seksuelt da hun var sju år gammel. Allen avviser beskyldningene i et brev som han la ut på New York Times' nettside, fem dager etter at Dylan Farrow, som nå er 28 år gammel, ga avisa sin versjon av saken. I sitt svar sier Allen at anklagene er fabrikkert av hennes mor, skuespilleren Mia Farrow, som han på tidspunktet mishandlingen skal ha foregått, var involvert i en barnefordelingssak med. «Jeg mishandlet ikke Dylan. Jeg elsket henne og håper en dag hun vil forstå hvordan hun er blitt fralurt det å ha en far som elsker henne», sier Allen.

NTB

Chaplin-bok gis ut

En bok av komikerlegenden Charlie Chaplin, den eneste han noen gang skrev, skal gis ut for første gang. Boka «Footlights» (Rampelys) ble skrevet av Chaplin i 1948 og ble senere omarbeidet til filmen «Limelight», som hadde premiere i 1952. Historien handler om en avdanket klovn som redder en danser fra selvmord.

Boken gis ut på engelsk av det italienske filminstitutet Cineteca di Bologna, som har samarbeidet med Chaplin-biografen David Robinson om å rekonstruere utkast fra Chaplins arkiver. Den presenteres i London.

NTB



INTENST: Jonas Delerud ga alt.

f barndom

skap satt på prøve. Om usikkerhet. Om det å finne sin plass i en vanskelig verden. Og om barnets sinn, dets stadig skiftende nyanser hvor ting alltid oppleves sterkt.

En liten kunst

Det krever sin mann å få dette formidlet. For å holde på konsentrasjonen til seks-, sju- åtteåringer i én time, det er en aldri så liten kunst. Men publikum satt da også for det meste som hypnotisert av den



WALDEMAR (8 ÅR)

Det morsomste var da han var sinna!

mangemaskede skuespillers ekspresjonistiske kraft som hele tiden balanserte på kontraster - de utadvendte, de følelsesmessige.

Der det kom 85 betalende til premieren klokken 12 lørdag ettermiddag, dukket kun 15 stykker opp to timer senere. Uten at det la en demper på framførelsen.

- Det er jo 100 stykker, det, sa en fornøyd og svett skuespiller etter endt dyst.

- Jeg håper å kunne gi akkurat det samme, enten det sitter én eller 1.000 i salen.



LYRIKK BLE MUSIKK: 15 dikt bekledd med toner kunne oppleves i Festiviteten lørdag ettermiddag. Hatten av for fire briljante musikere.

Poetisk i Festivitetens foajé

- Vi slår et slag for lyrikken.

blomstene på det grønne tapetet strakk litt på kronbladene, som for å høre bedre.

OPERAFFESTEN

HENNING H. RØNHØVDE
redaksjonen@tk.no

Slik ønsket fløyttist og harpist Marthe Belsvik Stavrum velkommen til «Speilets tale» i foajeen i Festiviteten lørdag. Hun hadde tatt på seg oppgaven med å bekle 15 dikt av 11 norske, kvinnelige lyrikere. De tre øvrige av kvartetten, kontrabassist Guro Stigen Kvannli, Trond Harald Saltnes på bratsj og jazzsangerinnen Heidi Skjerve, løste oppgaven på en formidabel måte.

Funklet

I snaut én time fikk de 40 frammøtte rundt marmorbordene oppleve musikere som funklet om kapp med krystallene i foajeens lysekroner. Inger Hagerups «Speilets tale» åpnet seansen. Varsomt, sterkt, nesten sakralt. Fra instrumentene steg poesi og drev som spindelvestynn tåke. En barokkens bris. Fra bratsj og bass - fossestryk av velvære! Fløyters sølvdrypp. Skjerves klare stemme - fra livlig crescendo og sprutende utropstegn til nostalgis hvisken. Og harpen? Den kalles ikke englenes instrument uten grunn. Det var nesten så

Folkekammerjazz

Diktene spenner fra 1930 til 2012, men var som sanket under samme tur. Helhetlig. Den røde tråden ble formidlet av blåtoner med skimmer av gull. Mollstemt, melankolsk og drømmende. Den pizzicato-drevne «Etterklangen» og «Barnet og sanden» var lystige, men vemodige. Alltid et nostalgisk drag; erindringen av en sommer som er forbi ... Kanskje var «Solen slipper snøret ut» utfordrende på enkeltes gemytt? Nyjazz-aktig, snurrige verselinjer og en abrupt slutt. Assosiasjonene ble etter hvert vidløftige. Det var som samtidskomponisten Andrew Dickson og vår egen Jenny Hval møttes i et minnesamvær i en russisk tesalong for å drøfte norske folkeviser med Brahms. Det er en kompliment.

Hatten av

All ære til Stavrum som har tonesatt diktene, og hatten av for briljante musikere. Ordene finnes alt på papir, snart blir også den abstrakte musikken noe mer håndfast.

- I juni går vi i studio og i løpet av året kommer utgivelsen, røpet en ivrig Stavrum.